

§. 31. Іаковъ стигва въ Месопотамія.

Іаковъ, като тръгна отъ тамъ стигна въ Месопотамія. Тамъ нѣйдѣ видѣ три стада овцы, които лежаха близо до кладенецътъ, отъ който обыкновено ги поѣхахъ. На този кладенецъ устата бѣхъ закриты съ голѣмъ камъкъ. Като са приближи слѣдователно тамъ Іаковъ попыта пастырите: отъ дѣ сте братя? — Отъ градъ Харранъ, отговорихъ тѣ. — Познавате ли Лавана? попита ги пакъ. — Да, отговорихъ тѣ, познавамы го; ето че иде дъщеря му Рахиль съ стадото му. (Быт. кѣ. 1—6).

§. 32. Лаванъ прѣсма приобѣтило Іакова.

До като Іаковъ са разговаряще съ пастырите, пристигва и Рахиль съ бащиното си стадо, което тя пасѣше. Тозъ часъ Іаковъ, като видѣ браточедката си, търколи камъкътъ отъ устата на кладенецътъ и рече: Азъ съмъ синъ на Ревекка! и я цалунж. А Рахиль побѣрза да извѣсти на баща си, който позна сестринътъ си синъ и му даде дъщеря си за жена. (Быт. кѣ. 7—30).

§. 33. Връщанѣето на Іакова.

Іаковъ останѫ много време при Лавана, и въ туй растояніе работытъ му порастохъ много и станѫ богатъ. Подирь време по Божіе повелѣніе завѣрихъ са въ отечеството си. Но като са боѣше отъ гиѣвѣтъ на брата си, за да го прикроти, проводи напрѣдъ вѣстници, които му принесохъ дарове. Исаѣвъ не прѣ даровете, но са затече на посрѣдца на брата си Іакова,